

Kedves Dr. Pszicha!

Állandóan veszekszem a szüleimmel, hogy ne kezeljenek úgy, mint egy kis pisist. El akarok menni a szünidőben a barátaimmal síelni, de félek, hogy az ősök nem fogják engedni. Mit tegyek? Adj valami tanácsot, kérlek!

Attila

Kedves Attila!

Azt ugyan nem írtad le, hogy hány éves vagy, mert ha mondjuk még a tízes éveid elejét taposod, úgy érthető a szüleid aggodalma. Amennyiben húsz fölött vagy, az már ciki, harminc után nevenséges, negyventől már nem egészséges, ötventől beteges, hatvan fölött síelni tényleg veszélyes, vagyis igazuk van. Mondjuk legyél 17. Ekkor már nagyfiú vagy és a sítábor, úgy mint régen a KISZ kirándulás, vagy a zenei tábor úgyis csak a ba...ról szól! Talán azt már tudod, hogy nem a gólya hozza a gyereket, pláne a sítáborba, oda maximum a pingvin. Ráadásul, ha sikerül úgy lesiklanod, hogy ne szakadjon ki tőből a lábad, vagy a nagy sáncriól ne arca érkezz 100 méter repülés után, még szerencsés is vagy. Na és ott a szánkó! Egy nagyobb ugrató kapásból véget vethet a pornófilmes karrierednek, pláne, hogy még ki sem próbáltad éles helyzetben, hiszen csak a tini lányok aprílisi számával a kezdedben jársz a rőtyire, polirozni a bohócot. Érthető az aggodalmuk, mert ők is szeretnének unokát, de még nem most, a sielést követő 9. hónapban. Mondd azt, hogy csak a haverok lesznek egy kis eldugott osztrák faluban, ahol még kocsmá sincs, a havat meg naponta sózzák, hogy ne csússzon. Azért ne állj szóba lila-fehér, foltos, pongyolás, tehennel, mert egy ilyen kapcsolatot tényleg nehéz elfogadtatni, pláne konzervatív szülőkkel.

Kedves Dr. Pszicha!

Az ügyben kérnék tanácsot, hogy miként segítsék a barátnőmnek, akit elhagyott a pasija. Azóta csak otthon gubbaszt, nem megy sehova, még diszkóba sem tudom elcsábítani. Mit tanácsolsz, hogy rángassam ki a depresszióból? Előre is köszönöm:

Erika

Édes Erika!

Leírnék itt egy történetet, ami egy barátommal esett meg: a fiatal pár nászútra indult, a csodálatos Rodoszi tengerpartra a HTC szervezett útjával. Egy csendes kis halászfaluban szállásolták el őket, egy gyönyörű tengerre néző apartmanban. Élvezték a mézes hetek buja örömeinek minden percét, és naplementekor órákig bámulták a kavargó tengert az erkélyről. Mivel otthon panelban laktak, ez az élmény fokozott hatással volt rájuk. Mint mindenki, ők is írtak haza képeslapot, amiben ez állt: Drága papa és mama! Csodálatos időnk van, a tenger meleg, a szállásunk is igen szép helyen van, közvetlenül a tengerparton. Minden este megnézzük a naplementét, és órákig gubbasztunk a teraszon. Puszi Éva és Sanyi. Pár nap múlva távirat érkezett: Azonnal gyertek haza, apátok kiesett az erkélyről! Na ezért mondom én, még mindig jobb, hogy a barátnőd a szobában gubbaszt és nem megy veled el a diszkóba, mert ott is csak gubbasztana!

Drága Doktor Úr!

Nem tudom mennyire egyedi a problémám, de egyre aggasztóbb. Kezdek félni mindentől és mindenkitől. Már alig merek kimenni az utcára, úgy érzem, mindenki engem bámul. A buszon, metrón belemerülök valami könyvbe, fel sem nézek, ha lehet. Kezdek begolyózni! Kérlek segíts!

Attila

Huuuuuh Atti!

Az állandó félelmeidnek több oka is lehet. Vájkáljunk kicsit a múltadban, minden nagy pszichológus így kezdi! Talán már óvodában kezdődött, amikor az a fogatlan bányarém lett a délutános dada, és még a vajás kenyeret is vacogva etted uzsonna időben, a homokozó szélén. Lehet, hogy a szüleid össze jártak a Zámbo szülőkkel, és amíg ők kávéztak, neked a kis Jimmykével kellett bújócskát játszani, a kert végében a dísznöel mögött. Lehet, hogy később, amikor rajzszöveget tettél a tanárnő székére, büntetésből bezárt a biológia szertárba, és órákig kellett egy csontvázal beszélgetned, és állította, hogy van élet a halál után, erre ő az ékes bizonyíték, hiszen még munkát is kapott. Amikor először nézted meg a Péntek 13-mat és az erdő szellemét, senki sem mondta, hogy ez csak filmtrükk? Tanácsolom ne egyél véres hurkát elalvás előtt, mert rosszakat fogsz álmodni, és ne menj Halloween partikra, még akkor sem, ha ingyen van a Bloody Mary! Kezdjél el brazil sorozatokat nézni, az ügyis elszívja a maradék agyadat is, és pár év múlva vigyorgva fogsz végig sétálni kelet-Harlem utcáin, éjjel kettő után is!

Segíts, Dr. Pszicha!

Két éve nincs barátnőm, egyszerűen nem állnak velem szóba a lányok. Már próbáltam ismerkedni utcán, buszon, még a suliban is, de sikertelenül. Kértem a barátaim segítségét is, azt is, hogy adják meg volt barátnőik telefonszámát, de sajnos semmi eredmény. Kérlek, adj valami tuti tippet.

Kösz: Gergely

Drága Gergely!

Az, hogy 2 éve nincs barátnőd, sajnálatos ugyan, de nem végzetes. Fiatal vagy még, előtted az élet, csak meg ne undd őket. Gondolj arra, hogy a Stallone is csúnya kövér kisgyerek volt, azt mégis megdöntötte a Brigitte Nielsen. Nem minden a külső, lehet, hogy belülről jön valami olyan belőled, amit nem szeretnek a csajok. Mondjuk a gyomrodból. Nem kéne minden nap pacallevest enned, fekete retekkel, vagy libazsíros kenyeret lila hajmával. A fokhagymás lángos bár finom, a strandon nem annyira nyérő, mint egy bicskaszaltó az üres gyerekmedencébe! Kezdjél el gyúrni, kondizni, de lehetőleg zuhanyozz le edzés után és válts zoknit minden lefutott 5000 méteren, mert elég jó reklám, amikor a nagylábuj kifigyel a lukon, és még egy kis érett sajt szag is társul ehhez az első alkalomkor, amikor a lány bemutat a szüleinek. Azt sem kéne rögtön elárulnod, hogy hat évet kaptál felfüggesztve nemi erőszakért, ráadásul mindezt egy védett, kihalóban lévő hegyi kecske sérelmére. A haverok levetett nőinek a telefonszáma sem megoldás, hiszen nem véletlenül kerültek lapátra, bár megjegyzem, moslékkal is lehet tüzet oltani! Nyugodj meg, ha legközelebb elítélnék, odabent biztos lesz barátnőd, hisz igen nagy szükség van ott is, a fiatal tehetségekre!

Puszi mindenkinek!
dr. Pszicha